ΤΟ ΧΙΤΙΚΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΣΤΗΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑ
(Λεπτομέρειαι στὴν σελίδα 4)

1941 Η ΛΑΧΑΝΙΔΑ 1945

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἀρχισυντάκτης
ΠΕΤΡΟΣ ΣΩΤΑΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 42
ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 200
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
26 Ἰανουαρ. 1946

ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΡΩΤΟΥΝ ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΜΕΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ;

ΜΕΝΟΥΝ 'ΔΙΟΤ...

Εἶμαστε σύμμαχοι λαὸς κι' ἂν δὲν μείνουν στὸ σπίτι τοῦ συμμάχου, ποῦ θὰ μείνουν; Στὸ σπίτι τοῦ... Φράγκο; Οὔτε θέλουν νὰ τὸν ξέρουν!

Μένουν, διότι ἐξασφαλίζουν τὶς ἑξῆς λαϊκὲς Ἐλευθερίες: Πρῶτον, τὴν Ἐλευθερίαν... τῶν δοσιλόγων. Δεύτερον, τὴν Ἐλευθερίαν... δράσεως τῶν Χιτῶν. Καὶ τρίτον τὴν Ἐλευθερίαν πλουτισμοῦ τῶν μεγαλοβιομηχάνων. Ζήτω ἡ Ἐλευθερία!

Μένουν, διότι ἐπιβάλλουν τὴν τάξι ἀμέσως ὕστερα ἀπὸ κάθε... φόνο ἢ ξυλοδαρμὸ ποὺ ἐνεργοῦν οἱ Χίτες. Γίνεται ἀμέσως ἡ σύλληψις τῶν.. θυμάτων. Ζήτω ἡ τάξι!

Μένουν, διὰ νὰ κρατοῦν τὴν Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη σὲ ὕψος... τῆς πολυκατοικίας τοῦ Ζελιώτη, ὅπου γλεντοκοπάει ὁ Ράλης καὶ ἡ παρέα του. Εἰς ὑγείαν τῆς Δικαιοσύνης!

Μένουν, διότι ἐμεῖς εἴμαστε λαὸς Μεσογειακὸς καὶ ἡ Ἀγγλία εἶναι θαλασσία δύναμις, γι' αὐτὸ φροντίζει νὰ γίνουν τὰ πάντα ἡ Ἑλλάδα... θάλασσα!

Μένουν οἱ Ἄγγλοι στὴ χώρα μας διότι ἀπὸ δῶ περνοῦν οἱ δρόμοι τῆς Αὐτοκρατορίας τους. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχουν πιὰ σίγουρη τὴν Περσία, θέλουν νἄχουν ἐμᾶς, γιὰ... περσικὸ χαλὶ νὰ πατοῦν ἐπάνω μας, νὰ σκουπίζουν τὰ παπούτσια τους καὶ νὰ περνοῦν. Ζήτω ἡ... αὐτοδιάθεσι τῶν λαῶν!

Μένουν, διότι ὁ κ. ΓΑΒ. καὶ οἱ ὅμοιοί του εἶνε εὐτυχεῖς νὰ κάνουν χρέη... χαλιοῦ καὶ νὰ αἰσθάνονται τὴν εὐγενικὴ λάσπη τῶν ἀγγλικῶν ὑποδημάτων ἐπάνω τους. Ἀπ' αὐτὴ τὴ λάσπη βγάζουν αὐτοὶ σὲ χρυσάφι. Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸ γόητρον!

Θέλετε κι' ἄλλους λόγους, κύριοι Ρῶσοι; Εἴσαστε πολὺ ἀπαιτητικοὶ καὶ γκρινιάρηδες!

Η «ΛΑΧΑΝΙΔΑ»

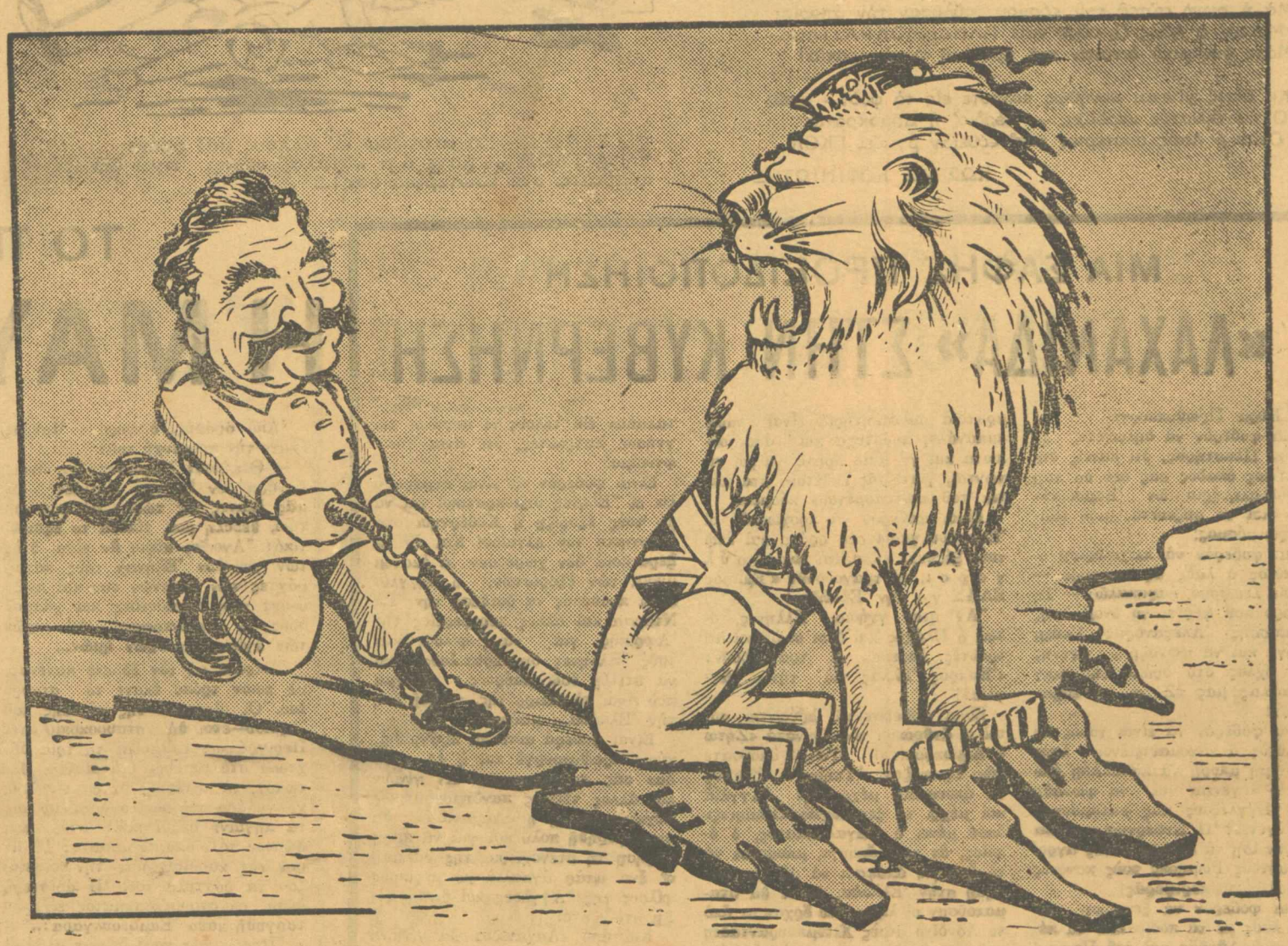

Ο ΘΕΙΟΣ.-Πάρε μωρὲ τὰ πόδια σου, νὰ φυτρώση λίγο χορτάρι !...

ΣΟΦΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΟΙ

Ἡ φωνὴ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΤΟΥ !

«Γιατὶ μένουνε οἱ Ἄγγλοι στὴν Ἑλλάδα»;
ἐρωτήθη τὸ Συμβούλιον
Κι' ἀπαντᾶ ὁ μίστερ Μπέβιν μὲ ζαλάδα:
— Μὰ γι' ἀκοῦστε τὸν Σοφούλιον!

Καὶ ἀρχίζει ἀπ' τὴ Λόντρα νὰ ρωτᾶη
κι' ὁ Σοφούλης ἀπαντάει
σὰν ἠχὼ ἀπ' τὴν Ἑλλάδα μακρυνὴ
στοῦ «κυρίου» τὴ φωνὴ:

— Θέμο, θὲς νὰ μείνουμ' ὡς τὶς ἐκλογὲς;
— Γές!
— Ἂν δὲν εἴμαστε στὶς ἐκλογὲς αὐτοῦ;
— Φτοῦ!
— Ποία θέσι θὰ κερδίσῃς πάνω - κάτω;
— Πάτο!
— Πές, μᾶς θέλουνε οἱ ὑπουργοί, Σοφούλη;
— Οὖλοι!
— Ποιοὶ οἱ λόγοι ποὺ μᾶς θέλετε σιμά σας;
— Μάσσας!
— Ποιὸς σ' ἀνέβασε σὲ Ἀρχὴ τόσο χρυσῆ;
— Σό!
— Κι' ἂν εἰπῶ ἐγὼ πώς πιὰ δὲν σ' ἀγαπάω;
— Πάω!
— Θὲς νὰ φύγουνε οἱ Ἀγγλικοὶ οἱ λόχοι;
— Ὄχι!

Καὶ ἀφήνει ὁ μίστερ Μπέβιν τὸν Σοφούλη
λέγοντάς του «Θὲν κιού, μπόϋς».
Καὶ θαυμάσανε οἱ ἀντιπρόσωποι οὖλοι
βλέποντας τὸ Σοφουλάκι
νἆναι σὰν πιστὸ σκυλάκι
κι' εἶπανε: «Χὶς μάστερ βόϊς»!

ΕΛΛΗΝΑΣ

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Ἄρθρο τοῦ ΓΑΒ

Ἔχομεν κυβέρνησιν; Δὲν ἔχομεν. Ἔχομεν μυαλό; Δὲν ἔχομεν. Τί ἔχομεν; Δημοκρατικούς. Ὡραία. Νὰ τὰ εἰποῦμεν στοὺς δημοκρατικούς. Τί θέλετε ἀγαπητοί; Μίαν «στάσιν» ἐκάμαμε κι' ἐμεῖς οἱ ἐθνικῶς σκεπτόμενοι Ἕλληνες. Ἔτσι λέτε. Διότι αὐτὴ δὲν εἶναι στάσις. Ἦτο ἁπλοῦν ἐπεισόδιον ἢ καλύτερα προσφυγὴ στὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν τὴν ὁποίαν ἐκερδίσαμεν παμψηφεί: Ἑκατὸ δημοκρατικοὶ ὅμηροι, χίλιοι ἔνοπλοι μοναρχικοί. Ἄρα, ἔρχεται ὁ Βασιλεύς! Καλά, νὰ ἔλθει. Εἶπα ἐγὼ ποτὲ νὰ μὴν ἔλθει; Πέστε λοιπὸν ὅτι ἦλθε. Ἀρνεῖστε; Καλά. Ὅπως σᾶς ἀρέσει. Ἐγὼ βάλθηκα σήμερα νὰ γράψω ἄρθρο κι' ἐπειδὴ δὲν βρίσκω θέμα, μετράω τὶς λέξεις μὲ ἀνακούφισιν. Λοιπόν, ἦλθεν ὁ Βασιλεύς. Κι' ἔπειτα, τὶ θὰ τὴν κάνομεν τὴν Κομμούναν; Ἐμεῖς οἱ νοικοκυραῖοι; Οἱ πτωχοὶ βιομήχανοι, οἱ ἄποροι ἐφοπλισταί, οἱ ρακένδυτοι τραπεζῖται μὲ δέκα, εἴκοσι, πενήντα χιλιάδες ψωραλαλίας στερλίνας; Θὰ μᾶς δώσει νὰ φάγωμεν; Ὄχι. Θὰ ξύνωμεν, ἀντιθέτως, πατσὲς εἰς τὴν ἀγοράν. Πρέπει γι' αὐτὸ ν' ἀντιδράσωμεν. Πῶς; νὰ γίνωμε Κομμουνισταί. Ὅλοι. Καὶ τότε, θὰ ἐξοντώσωμεν τὴν Κομμούνα. Ἤδη ἔχομεν γίνει. Τὴν «στάσιν» τῆς Καλαμάτας τὴν ἐκάναμεν ὡς κομμουνισταί. Ἑπομένως οἱ 200 ὅμηροι κι' οἱ 50 νεκροὶ ἦτο δικοί μας. Τί φωνάζει ἡ «κεντρώα» Κυβέρνησις; Οἱ ἀριστεροὶ Κομμουνισταὶ μᾶς σφάζουν. Ἀπάνου του Χίται διότι τὸ ἄρθρον μου τελείωσεν.

Γ.Α.Β.

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Οἱ Ἄγγλοι ΔΕΝ ... ΕΠΕΜΒΑΙΝΟΥΝ

Ἀπὸ τὸ Ραδιόφωνο Ἐγγλέζος ἀντιπρόσωπος
σεμνὸς καὶ πολυπρόσωπος
μ' εὐγένεια ἐμίλησε τ' ἀπόγευμα στὶς ἕξη
κι' ἐδήλωσε ἐπὶ λέξει:

«Ἐμεῖς εἴμαστε τζέντλεμαν. Κι' ἂν στὴν Ἑλλάδα μένουμε
ποτὲ... δὲν ἐπεμβαίνουμε!
Οἱ Χίτες μὲ τὰ... ὅπλα μας μπῆκαν στὴν Καλαμάτα
καὶ τἄκαμαν σαλάτα.
Ἐμεῖς σ' αὐτὸ τὸ κίνημα πολὺ κοντὰ βρεθήκαμε
ἀλλὰ δὲν... ἐπεμβήκαμε!
Ἐσφάξανε κι' ἐρήμωσαν κι' ἐμεῖς στὴν ἐρημία,
ἐπέμβαση... καμμία!

Ἢ μήπως ἐπεμβήκαμε στοὺς σκοτωμοὺς τοῦ Βόλου;
Ἐμεῖς, καλέ; Καθόλου!
Τῆς Οὔνρας τὰ ἐφόδια, αὐτοὶ ποὺ διευθύνουν,
στοὺς δεξιοὺς τὰ δίνουν.
Ἐμεῖς αὐτὰ τὰ βλέπουμε παντοῦ ὅπου πηγαίνουμε,
ἀλλὰ... δὲν ἐπεμβαίνουμε!

Βουτοῦν οἱ βιομήχανοι τὶς πρῶτες ὕλες τζάμπα.
Νὰ ἐπεμβοῦμε; Ἄ, μπᾶ!
Ἀγρίως τρῶν' οἱ πλούσιοι κι' ἐμεῖς, χωρὶς νὰ φέρνουμε,
μεζὲ μονάχα παίρνουμε.
Μὰ οὔτε «καλὴ ὄρεξη» ποτὲ δὲν θὰ τοὺς ποῦμε
γιὰ νὰ μὴν... ἐπεμβοῦμε!»

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΑΣ

Λακωνικὰ

Ἡ Κυβέρνηση καλύπτει τὸ μοναρχοφασισμὸ
Καὶ διστάζει νὰ πατάξει τοὺς αἰσχροὺς Χιτοπροδότες
κι' ἀντιλαϊκὰ ζητάει μὲ αὐτοὺς συμβιβασμὸ
ποὺ καθημερινὰ φονεύουν τιμημένους πατριῶτες!

Μὲ τὰ ἔργα της συνήθως διαψεύδει τὰ λεχθέντα
καὶ δὲν παίρνει διόλου μέτρα ἀσφαλείας γενικὰ
«τάξη εἰς τὴ Λακωνία» γράφουν τ' ἀνακοινωθέντα
πὼ συντάσσοντ' ἀορίστως καὶ πολὺ...λακωνικά.

'Ο Παναθηναϊκός

Ἔπαιζεν ἡ Δυναμώ μὲ τὴν Ἐθνικὴν Ἀγγλίας
Καὶ μαζεύτη τόσος κόσμος στὸν Παναθηναϊκό;
Ἐρωτοῦσεν ὁ κοιμένος ὁ Λελές μετ' ἀγωνίας
Τὴν ἀχάριστη του φίλη τὴ γλωσσομαθῆ Κοκό.

Μήπως μοίραζεν ἡ Οὔνρα ἄλευρον μετὰ κονσέρβας
Μήπως πρόκειτο μὲ γένεια νὰ ἐμφανιστεῖ ὁ Ζέρβας;
Μὴ τὸν Ντίνο τὸ Τσαλδάρη θὰ ἠσπάζετ' ὁ Κλικλῆς
Ἢ ὁ Γρίβας θὰ περνοῦσεν ἀπὸ κεῖ ὁ Ἀσικλῆς

Τόσος κόσμος, τόσος κόσμος τί ζητοῦσε μαζεμένος
Ὁ Πειραϊάς και ἡ Ἀθήνα ὅλη ἤταν τὸ πόδι.
Ὁ Καρνάβαλος περνοῦσεν ὁπωσδήποτε ὡρισμένως
Τόσο γρήγορα ἐφέτος εἶχ' ἀνοίξει τὸ Τριώδι;

Γιατί εἶχε σταματήσει τάχα ἡ κυκλοφορία
Κι' ὅλη ἡ Ἑλλάδα ἤταν στὸν Παναθηναϊκό;
Μὰ ἡ φωνὴ αὐτοῦ τοῦ κόσμου τοῦλυσαν τὴν ἀπορία:
«Μέτωπ' ὁ Λαός ζητοῦσε ναί! ΠΑΝΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ!
Μάτς δυναμικὸ δινόταν πιὰ πρὸς τὴ Φαυλοκρατία!

Κι' ὅπως γίνεται συνήθως πάντοτε εἰς τὸ φοὺτ - μπὰλ
Ὁ πιὸ δυνατὸς κερδίζει. — Κέρδισ' ἡ Δημοκρατία!
"Οταν ὁ Λαός σουτέρνει κατ' εὐθεῖαν βγάζει ΓΚΟΛ...

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΦΙΝΙΩΤΗΣ

Η ΜΗ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ

ΧΙΤΗΣ. — Νὰ σκοτώσω κι' ἄλλους μαῖ φρέντ;
ΑΓΓΛΟΣ. — Κάνε ὅ,τι καταλαβαίνεις... Ἐγὼ δὲν... ἐπεμβαίνω στὰ ἐσωτερικά σας!...

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1945: Σήμερα ἡ γαστέρα, δηλ. ἡ κοιλιὰ τοῦ Μακαριωτάτου, συνέλαβε, τῇ βοηθείᾳ ἑνὸς ξένου τὴν ἰδέα τῆς ἑνώσεως, δηλαδὴ τοῦ ἀντιεαμικοῦ μπλόκ, δηλαδὴ εμένα!

11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1945 : Πέρασε ἕνας μῆνας! Σήμερα λοιπὸν ὁ Παππας ὁ Μεγαλος, γέννησε, ἐμένα τὸ νόθο παιδί του, τὴν ΕΝΩΣΗ! Καὶ μὲ παρουσίασε στὸ κόσμο. "Ολοι γελάσανε!

12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1945: Θεέ μου. Κλαίω συνεχῶς. Δὲν θὰ βρεθῇ τέλος ἑνὸς ἀθρώπου νὰ μὲ παρῃ στὴν ἀγκαλιά του, νὰ μὲ νανουρίσῃ, καὶ νὰ μὲ βαφτίσῃ; Γεννήθηκα μὲ τόσα δνειρα, μὲ τόσες ἐλπίδες!

13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1946: Οὔφα! Οὔρα! Γιούπι— Γιούπι! Ὀλαρία - Ὄλα — λά! Χαρὲς καὶ τραγουδιὰ! Ἐλιὰ καὶ Γιώργο Βασιληᾶ! "Ερχεται! Μὲ βάφτισαν σήμερα. Στὸν Παναθηναϊκό! Κουμπάρος ὁ Κλικλῆς. Μὲ εἶπε «Ἐθνικὴ Ἕνωση»! Ὁ λαὸς ὅμως κατάλαβε ἀλλοιῶς καὶ μὲ φωνάζει «Ἕνωση Μαύρης Μαφίας». Πάντως εἶμαι χαρούμενη! Τώρα θὰ τοὺς φάμε τοὺς κουκουέδες...

25 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ: Βρὲ τί ἔπαθα. Βρὲ τί ρεζηλίκι... Βρὲ τί συμφορά... Ἐκεῖ ποὺ νομίζα πὼς τοὺς τὴν ἔκασα! Ἐκεῖ ποὺ τοὺς μαχαίρωνα στὴν Καλαμάτα. Ἐκεῖ ποὺ τοὺς σκότωνα σὰ σπουργίτια, νὰ σου καὶ μοῦ μαζεύτηκαν καὶ στραβώθηκα νὰ τοὺς μετράω! Καὶ νὰ σου, καὶ ἡ Σοβ. Ἀντιπροσωπεία στὸ Λονδίνον καὶ πετάει μιὰ βομβοῦλα! «Μίστερς; Τί γίνεται στὴν Ἑλλάδα;» Βρὲ συμφορές! Δὲν πρόφτασα νὰ γεννηθῶ, κι' ὅλα πῆγαν κατὰ διαόλου. Ἀμὲ τέτοιους πατεράδες ποὺ εἶχα;

Σᾶς ἀφήνω θλιμένη
Ἡ ΕΝΩΣΙΣ

Γιὰ τὴν ἀντιγραφὴ ΚΟΛΛΑΦΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΗ ΡΩΣΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

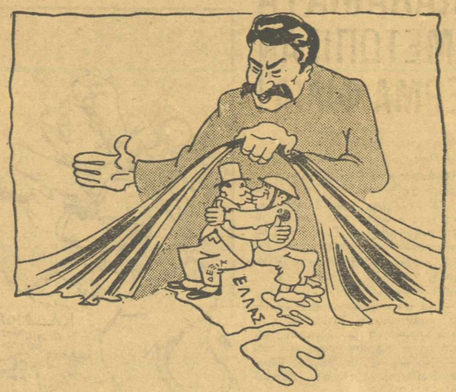

Τὸ «ἐξοσκέπασμα!»

Λαϊκὴ ἐκδίκηση

Φουντώνει μέσ' στὰ στήθεια μας τ' ἄδικου ἡ κατάρα
Σφιγκουνται ἀτσάλινες γροθιὲς μύτιας πετᾶνε φλόγες
Τὸ μῖσος εἶδωτα λαοῦ σκορπιέται σὰν ἀντάρα
Ἀπὸ τὶς πόλεις τὰ χωριὰ, ἀπ' τὶς φριχτὲς τὶς τρῶγλες
Ποὺ τόσα χρόνια βούλωνε τοῦ τρόμου ἡ ἀμπάρα.

Πεῖνα καὶ ἐξαθλίωση, χτύπημα κι' ἐξορία
Ὁ δουλευτὴς ἐπέθαινε, καὶ ὁ κηφήνας ζοῦσε
Γιατί; Γιατί; Ὁ τίμιος ρωτοῦσε μ' ἀπορία,
Γιατὶ νὰ μπαίνει φυλακὴ ὁποιος ψωμὶ ζητοῦσε;
Μὰ ἤτανε ἀναρχικός. Ἡ ἴδια ἱστορία.

Ἀναρχικὸς ὁ τίμιος ὁποιος κι' ἄν ἤταν, ὁποιος
Ἀλήθειες λαοβρήθημα ἤταν ἀναρχισμός
Δὲ τάθελε ὁ τύραννος ὁ ξένος καὶ ὁ ντόπιος
Ἀπαίσιος κυβέρναγε ὁ καπιταλισμός
Γιατ' ὁ λαὸς ἀδιάβαστος βρισκόταν νὰ σκόρπιος.

Ἔπεφτε τὸ μαστίγιο εἰς τὴ σκυμμένη ράχη
Ἀπὸ δημίους βάναυσους ἐμάτωναν τὰ σώματα
Δημίους ποὺ ἠσκίνταγαν ἀφεντικῶν τὰ πάχη
Καὶ ἄλιωγαν γιὰ πληρωμὴ τὰ βρωμερά τους στόματα
Γιατὶ γι' αὐτοὺς ἤταν τὸ πᾶν τὸ γιομιστὸ στομάχι.

Σ' αὐτοὺς ἡ λαονέμεσις θὰ βρεῖ τρανὴ ἀπήχησι
Αὐτοὺς ποὺ δὲ γνωρίζουμε στοῦ δρόμου τὸ περπάτημα
Ποὺ τοῦ λαοῦ μας προσπαθοῦν νὰ πάρουν τὴ διοίκηση
Μὲ μέσα ὅπως πάντοτε προδοτικὰ καὶ ἄτιμα
Μὰ δὲν ξεφεύγουν τώρα πιὰ τὴ ΛΑ·Ι·ΚΗ ΕΚΔΙΚΗΣΗ.

ΡΑΠΑΣ

ΜΙΑ ΣΑΦΗΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Η «ΛΑΧΑΝΙΔΑ» ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Εἶναι φοβερὸν νὰ δηλώνετε, σὺ καὶ ὁ κ. Πλαστήρας, ὅτι κανεὶς δημοκρατικὸς ἀπαδὸς σας δὲν θὰ λάβῃ στὸ συλλαλητήριο τῶν Ἐαμοβουλγάρων κοὶ νὰ μαζευετα. μισὸ ἑκατομμύριο κόσμος!

Εἶναι φοβερὸν νὰ πλημμυρισῃ ὅλος αὐτὸς ὁ λαὸς τὴ λεωφορο — καὶ ποιὰ λεωφόρο, παρακαλῶ; — Τὴ λεωφόρο ποὺ φέρνει τὸ ὄνομα τῆς πρίγκιπισσης Ἀλεξάνδρας Γλύξμπουργκ καὶ νὰ φωνάζῃ ὁ ἀγενὴς αὐτὸς ὄχλος στὸ δρομο πῆς πρίγκηποῦλας μας «Ζήτω ἡ Δημοκρατία»!

Εἶναι φοβερὸν νὰ εἶναι τόσος πολὺς αὐτὸς ὁ κακομαθημένος λαὸς καὶ νὰ μὴ μπορῇ νὰ καταλάβῃ ἀπὸ ἀγγλικὴ εὐγένεια καὶ νὰ φωνάζῃ στοὺς Ἐγγλέζους μας κατάμουτρα ἐνὰ φύγετε»! Ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ φροντίσῃ νὰ διόλξῃ στοὺς ἀγροὶ κους αὐτοὺς Ρωμηοὺς τοὺς κανόνες τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς!

Εἶναι φοβερὸν νὰ ξεκινήσῃ αὐτὸς ὁ λαὸς μὲ τὰ ποδια ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ Πειραιᾶ καὶ νἀφῆῃ στὴ συγκέντρεσι μὲ σκονισμένα παπούτσια καὶ ἰδρωμένα πρόσωπα, ἐνῷ τὴν προηγούμενη ἑβδομάδα οἱ δεξιοὶ ἐπῆγαν σ' ἰν συγκέντρεσι τοῦς ὄμορφα μὲ τὶς λιμουζίνες καὶ τὰ λεωφορεῖα τοῦ Δήμου καὶ τῆς Οὔνρα, σὰν ποπάνω μας, γιὰ νὰ μᾶς πνίξουν». Κα κρατικὰ συλλαλητήρια εἶναι πολὺ «μπανάλ», πρόστυχα καὶ ἀσουλούπωτα καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ μὴ γίνωνται, γιατὶ μᾶς ἐκθέτουν στὰ μάτια τοῦ «πολιτισμένου» κόσμου.

Εἶναι φοβερὸν νὰ προχωροῦν οἱ Ἐαμοβούλγαροι στὸ δρόμο καὶ ἐνῷ τοὺς ξέρουμε κάλά, ὅτι εἶναι 6 ο ὑ λ γ α ρ ο ι, νὰ τραγουδοῦν «Ἐμπρὸς ΕΛΑΣ γιὰ τὴν Ἑλλάδα»!

Ἂν ἤταν γνήσιοι Ἕλληνες, ὅπως ὁ Βλάχος καὶ ὅλοι οἱ δεξιοὶ πατριῶτες, ἔπρεπε νὰ τραγουδοῦν: «Ἐμπρὸς Ἑλλὰς γιὰ τὴν... Ἀγγλία»!

Εἶναι φοβερὸν νὰ ὠρύωνται αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι τόσο δυνατὰ «Ζήτω ἡ Δημοκρατία»! Τοὺς ἀκούσατε πῶς ἐφώναζαν; Ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ ἀκουστοῦν μέχρι τὴν Ἀγγλία καὶ μέχρι τὸ ξενοδοχεῖο «Κλάριτζ» ὅπου μένει ὁ Μεγαλειότατος, ὁ ὁποῖος, ἂν τοὺς ἄκουγε, μποροῦσε νὰ τὸ ἐπαιρνε ἀπόφασι νὰ μὴ ξαναπατήσῃ στὴν Ἑλλάδα, ὁπότε θὰ σταματοῦσαν οἱ λίρες ποὺ ἔρχονται ἀπὸ τὸ Λονδῖνο στοὺς Χιτσπουγαντάδες καὶ ἔτσι θὰ ζημιωνότανε ὁ τόπος!

Εἶναι φοβερὸν τὸ ὅτι ἔκαμαν οἱ Δημοκρατικοὶ τὸ συλλαλητήριό τους ἀκριβῶς τὴν ἡμέρα ποὺ οἱ Χίτες ἔκαναν κροῦσι γιὰ ἐπανάστασι στὴν Καλαμάτα. Ὁ ἀγαπητός μου κ. Γούδας εἶδε τὸ τόσο πλῆθος καὶ εἶπε: «Αὐτοὶ ἀρκεῖ νὰ φύσουν ἀπάνω μας, γιὰ νὰ μᾶς πνίξουν». Κα τάλαβαν ἐπὶ τέλους οἱ μεγάλοι καὶ γνήσιοι πατριῶτες, ὅτι εἶναι γιὰ... φτύσιμο!

Εἶναι φοβερὸν νὰ εἶναι σήμερα ὅλοι οἱ "Ἕλληνες δημοκρατικοὶ καὶ νὰ μὴ τοὺς ἐξορίζῃ ἡ Κυβέρνησι στὰ ξερονήσια τοῦ Αἰγαίου! Καὶ ἂν τὰ ξερονήσια δὲν χωρέσουν τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἐξορίστων, ἡ Ἀγγλία εἶναι πρόθυμος νὰ διαθέσῃ τὴν Ἐλ Ντάμπα καὶ ἄλλες περιφέρειες τῆς Ἀφρικῆς, γιὰ νὰ... φιλοξενήσει τοὺς "Ἕλληνες δημοκρατικοὺς καὶ νὰ στείλῃ ἐδῶ μαύρους, πράγμα ποὺ εἶναι τὸ ὄνειρό της, νὰ ἰδῇ ὅλη τὴν Ἑλλάδα... μαύρη!

Εἶναι φοβερὰ αὐτὰ τὰ πράγματα, κύριε πρωθυπουργὲ καὶ ἡ «Λαχανιδα» σᾶς προειδοποιεῖ: Ἂν γίνουν καὶ ἄλλες τέτοιες πανδημοκρατικὲς συγκεντρώσεις, ἡ «Λαχανίδα» θὰ στενοχωρηθῇ πολὺ καὶ γιὰ νὰ παρῃ γοῦσῃ τὴ στενοχώρια της θὰ μπῇ σ' ἕνα μπάρ ἀγκαλιὰ μὲ μερικοὺς φίλους της Ἄγγλους καὶ θὰ ὁ ρίξῃ στὸ ποτό.

Καὶ ἀπὸ «Λαχανίδα» θὰ γίνῃ....

Κ ο υ γ ο υ π ί δ ι!

Ἡ «ΛΑΧΑΝΙΔΑ»

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΗΣ «ΛΑΧΑΝΙΔΑΣ»

"Αγγλον. Στρατιώτην. Ἐνταῦθα.— Μας ἐρωτᾶτε ἂν τὰ γεγονότα τῆς Καλαματας πρέπει νὰ θεωρηθοῦν κίνημα σταυλιστικὸν καὶ ἀπορεῖτε γιατὶ δὲ σας ἐστείλαν νὰ τὸ καταστείλετε, ὁπως κάνετε περσι τὸ Δεκέμβρη. Σας ἀπαντοῦμε μὲ μιὰ παροιμία τῆς Πατρίδας μας: «Ἄλλα τὰ ματια τοῦ λαγοῦ κι' ἄλλα τῆς κουκουβάγιας». Ἂν δὲν κα ταλάβατε τὴν ἀπαντησή μας, ἀπευθυνθῆτε στὸν πρεσβευτή σας κ. Λῆπερ νὰ σᾶς τὴν ἐξηγήσει.

Κον Γκρόμικο, Ἀντιπρόσωπον τῶν Σοβιέτ. Λονδῖνον.— Αὐτὴ ἡ ἐπέμβασή σας εἰς τὰ ἐσωτερικά μας εἶνε τελεῖως ἀπαράδεκτος! Ποιος σᾶς κάλεσε νὰ ὑπεραστπισθεῖτε τὰ δίκαιά μας; Ρωτήσατε πρῶτα - πρῶτα τὸν παραφορο ἐραστή μας κ. Μάκ Νήλ; Τί θὰ πεῖ ὁ κόσμος κ. Γκρόμικο! Αὐτὸ πιὰ καταντᾶ ἐπέμβαση ἀδιάκριτη εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τοῦ κοιτῶνος τῆς Βρεταννικῆς Αὐτοκρατορας—κι' εἶναι ντροπὴ νὰ κυττάζετε ἔσεῖς ἀπὸ τὴν κλεῖδαρότρυπα! Δὲν βλέπετε τοὺς Ἀμερικάνους τὶ ἀφοῦν στάσιν τηροῦν! "Ενα χρόνο τώρα τοιμουδιὰ δὲν βγάλαν ἀπὸ τὸ στόμα τους... κι' ὅμως ξέρουν πολὺ περισσότερα ἀπὸ σᾶς... Καὶ σεῖς μέσα σὲ μιὰ κοτζάμου αἴθουσα τῆς Ο. Η. Ε. μπροστὰ σ' ὅλη τὴν Ἠφήλιο, βγήκατε καὶ φωνάζετε: «—Τί κάθονται καὶ κάνουν οἱ Ἐγγλέζοι στὸ σεπαρὲ τῆς Ἑλλάδας;» Καλὰ σᾶς λέει ὁ ΓΑΒ, ἀνάγωγους Σλαύους!...

Κον Σταμ. Μερκούρην, Ὑπουργὸν Δημ. Τάξεως.— Κού - κου! "Εδῶ Γρίβας! —Κού-κου! "Εδῶ Βάλβης! Πιάσε μας ἂν μπορῆς καὶ γράψε μας ἂν μᾶς σῶρῃς.

ΤΟ ΠΑΝΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ

Η ΜΑΥΡΙΛΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ

Ἀπὸ θραδύς, ὁ γέρο - Μαῦρος ἔκανε τὴν προσευχή του:

— Θεέ μου; Χεμώνας δὲν εἶναι; Γενάρη δὲν ἔχουμε; Νοτιάδες δὲ μᾶς ἔκανες ὡς τώρα; Δὲ σοῦ ζητάω, θεοῦλη μου, τίποτα τὸ ἐξαιρετικό: "Ανοιξε, αὖρο ἀν εἶσαι θεὸς τῶν γνησίων Ἑλλήνων τοὺς καταρ ράχτες τῶν οὐρανῶν σου καὶ πτῖξε ὅλους τοὺς κοκουέδες καὶ χάλασέ τους τὴ συγκέντρωση! Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...

"Ἐπρεπε νὰ τὸν ἐδλέψτε κανένας, μὲ ποιὸν τρόπο ἔκανε τὸ σταυό του. Οἱ αἱρετικοὶ τῆς αἱρεσης τοῦ Ἀρείου—ἔνο, θὰ σταυροκοπιόνανε. Περιγράφω: Κολλοῦσε τὰ τρία δάχτυλα στὸ μέτωπο (τὸ Μαῦρο Μέτωπο), τὰ κατέβαζε μὲ σπασμωδικὴ γοηγοράδα στὴ δοσίλογη κοιλιά του, τὰ πήγαινε δεξιὰ καὶ... στόπ! Καὶ δώστου πάλι ἀπὸ τὸ μέτωπο: Τὴ μεριὰ τῆς καρδιᾶς οὔτε τὴν πλησιάζαν τὰ δάχτυλά του. Ἡ ἀριστερὴ θέση τοῦ σταυροκοπήματος εἶχε κα ταργηθῆ καθὼ Ἐαμοβουλγάρα:...

"Ἤξερα πὼς τοὺς ἔχουμε ἀλλάξει περπατησιὰ τῶν Δεξιῶν ἐμεῖς οἱ Ἐαμίτες στὴν Ἑλλάδα — ἀλλὰ ὡς αὐτοῦ, ὁμολογῶ, δὲν πήγαινε τὸ μυ αὐτό μου! Τὸ εἶδα ὅμως καὶ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τὸ γράψω γιὰ τὸν ἱστοριογράφο τῶν Νεοελληνικῶν Φανερώσεων.

Ξάπλωσε στὸ κρεββάτι του καὶ τέντωσε τὰ γέρικα μουδιασμένα του ποδάρια. Μιὰ σουβλιά, ἐκεῖ ἀπάνω στὴν κλεῖδωσι τοῦ γόνατου, τὸν γέμισε θεβαιότητα καὶ χαρά:

— Θὰ βρέξει! Σίγουρα θὰ βρέξει! Δὲ μὲ γελοῦν ἐμένα τὰ ἀρθριτικά μου!

Κι' ἀποκοιμήθηκε, χαμογελῶντας «ὕπνον δικαίου»...

Τώρα νὰ σᾶς περιγράψω τὴν προ τχετινὴ Κυριακὴ τοῦ γέρου Μαύρου; Θάταν σκληρό. Πρῶτα - πρῶτα ἡ προσευχή του δὲν εἰσακούστηκε... Ὁ οὐρανὸς προχωροῦντας στὸ κόμμα τοῦ κ. Καφαντάρη, κράτησε μιὰ συνετὴ, συννεφιασμένη καὶ ἀμφιρρέουσα στάση. Κέντρον. Δὲν ἄνοιξε, ἀλλὰ δὲν ἔβρεξε κιόλας. "Ολο ἔλεγε νὰ τὸ κάνει, κ' ὅλο τὸ ἀνέβαλλε — σὰ νἄταν τὸ συμπέρασμα τῶν οἰκονομικῶν διαπραγματεύσεων τοῦ Λονδίνου.

"Ἐπειτα ἡ πολιτικοποιία του ἡ τα λαίτωρη ἤταν φυτρωμένη σὲ κεῖνο τὸ φοβερὸ δρᾶμα ποὺ λέγεται λεωφόρος Ἀλεξάνδρας...

Ἀπ' τὴ νύχτα τοῦ Θεοῦ ἄρχισε τὸ συναγώγι. Ξύπνησεν ἄκουσε δυνή. Χτύπησε τὸ κουδοῦνι.

— Μαρία!

Ἡ ὑπηρέτρια πρόστρεξε.

— Βρέχει ὄξω, Μαρία;

— "Οχι, κύριε.

— Τί ἀκούεται ὄξω Μαρία;

— Κόσμος μαζεύεται, κύριε.

Ὁ γέρος ξερκιστόπιπε.

— Καλά. Φτιάσε μου ἕναν καφέ.

Ὁ δαρθήλυκος τὸν ἀναστήλωσε κάπως...

Κατὰ τὶ- 10 1)2 ἡ «ὄξω δοῆ» εἶχε γίνει ἀνυπόφορη. Ξανακουδούνισε ἀπελπισμένα:

— Μαρία!

— Διατάξατε κύριε!

— Τί γίνεται ὄξω, Μαρία;

— Μοῦ εἶπατε νὰ κατεβάσω τὰ στόρια, κύριε. Δὲ βλέπω τίποτα, κύριε. Μεγάλη δουῆ ἀκούω, κύριε.

Ὁ γέρο Μαῦρος πῆρε τάκι τὴ μεγάλη ἀνύφανση.

— Ν' ἀνεῦτε ἐπάνω στὴν παράτσα νὰ δεῖς τί γίνεται καὶ νὰ 'ρθεῖς νὰ μοῦ πεῖς!

Ἡ ἀπεσταλμένη κατέθηκε σὲ λίγο.

— Λέγε! ἐδόησε ὁ Μαῦρος, τί εἶδες;

Ἡ Μαρία, μὲ κατεβασμένα τὰ μτια, ἔστριβε καὶ ξέστριβε τὴν ἄκρη τῆς δατιστένιας ποδιᾶς της δμήχα να.

— Λέγε! ξαναπρόσταξε ὁ γέρος. Γιατὶ δουδάθηκες;

— Κύριε! ἔρχισε τὸ κορίτσι. Δὲν ξέρω ἂν μὲ γελοῦν τὰ μάτια μου. Ἀλλὰ αὐτὸ ποὺ εἶδα αὶ ὁ καὶ θὰ σᾶς πῶ — καὶ νὰ μὲ συγχωρεῖτε...

Ὁ Παναθηναϊκὸς εἶναι κεμάτος...

— Τὸν γεμίσαμε καὶ μεῖς! γρύλλισε ὁ γέρος.

— Ὁ Παναθηναϊκὸς εἶναι γεμάτος, κύριε, συνέχισε ἀμείλιχτη ἡ Μαρία καὶ ἀπὸ τὴν ταράτσα μας εἶδα. Ἀπ' τὴν ὁδὸ Πατησίων ὡς τὴν ὁδὸ Κηρισιᾶς κι' ἀπὸ τὴν ὁδὸ Ἱπποκράτους κάθω καὶ κάτω ὡς τὴν ὁδός...

Κείνη τὴν ὥρα, ἔφτασε εἰς τὸ πεν τάκλειστο διαμέρισμα μιὰ φοβερὴ βοή. Ἤταν σὰν νάνοιξαν ταυτόχρονα καὶ ἀπότομα τὰ «ρουμπινέ» α χίλιων συγκροατημένων χειμάρρων.

Ὁ γέρο - Μαῦρος ἀλφαβήτισε:

— Μαρία! Τί εἶναι τρέξε νὰ δῆς!

Πέρασαν πέντε λεφτά! Πέρασαν δέκα λεφτά! Ἔξω χαλοῦσε ὁ κόσμος. Καὶ ἡ Μαρία δὲ φαινόταν που θενά. Τὸν γέρο τὸν ἔπασε σύγκρυο! Ἔφτασε τὸ κουδοῦνι:

— Μαρία! Μαρία!

Κανένας δὲν ἀπάντησε. Ἡ Μαρία εἶχε ξεποητίσει καὶ αὐτὴ γιὰ τὸν Παναθηναϊκό.

ΑΠΣ

Θεάματα

ΕΝΩΣΙΣ ΦΑΣΙΣΤΩΝ. «Χεμωνιάτικες τρέλλες».

ΓΗΠΕΔΟ ΠΑΝΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΥ. «Μετὰ τὴ θύελλα».

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ. «Κάζα—Νόβας μὲ τὸ ζόρι».

ΚΟΜΜΑ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ. «Τὸ σημάδι τοῦ... Ζερό».

ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ. «Μπλὸκ Σ».

ΔΗΜ. ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ. «Ἐθελοντὰ τοῦ θανάτου».

ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΝΤΕ ΓΚΩΛ. «Μυστήρια τῶν Παρισίων».

ΕΛΑΣ. «Ἀλησμόνητοι ἥρωες».

ΠΑΝΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΣ. «Ἂς τὰ βλέπουν οἱ Μεγάλοι».

Χ. «Κατάσκοποι ἐν δράσει».

ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ. «Φαῦλος Κύκλος».

ΣΟΦΟΥΛΗΣ: «Ἂς μὴ ξημέρωνε ποτέ».

ΟΥΝΡΑ. «Τὰ παραμύθια τῆς Χαλιμᾶς».

ΑΠΟ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΩΝ ΚΑΛΑΜΩΝ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΜΑΓΓΑΝΑ

17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1946.— Ὁ Ἀρχηγὸς μου ὁ Γρίβας, μοῦστειλε σήμερα τὸ μεγάλο μαντάτο: Δράσε, σφάξε, κάψε, κι' ἐγὼ εἶμαι δῶ. Πήγα νὰ λιποθυμήσω ἀπ' τὴ χαρά μου. Ἐπιτέλους θὰ ζωντανέψω τὶς μέρες τῆς κατοχῆς.

18) 1) 46.— Εἰσβάλλω στὴν Καλαμάτα. Στάθηκε περιττὸ νὰ καταλύσω τὰς ἀρχὰς διότι ἀρχικῶς ἐγὼ ἤμουν ἡ ἀρχή. Ἀχ Γλύξμπουργκ, ὅταν Ἔλθεις εἰς τὴν Βασιλεῖαν σου. Ἐφάρμοσα ἀμέσως τὸ πρόγραμμα τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος: Ἐκτελέσεις δημοκρατικῶν πολιτῶν, σύλληψις δημήρων, ἀπελευθέρωση λωποδυτῶν, ἀθώωση προδοτῶν, λεηλασία περιουσιῶν. Σκέφτομαι νὰ στείλω συγχαρητήριο τηλεγράφημα στὸν κ. Μερκούρη.

19) 1) 46.— Κυριαρχοῦμε ἀπόλυτα στὴν Καλαμάτα. Γιὰ νὰ προφυλάξουμε τὴν Χωροφυλακή, τὴν κλείσαμε στοὺς καταυλισμοὺς της. Οἱ Καλαματιανοὶ ἀμπαρώθηκαν στὰ σπίτια τους. Πλήρης Ἰσοπολιτεία κυριαρχεῖ εἰς τὴν πόλιν. Καρδία μου φάε, πιέ, εὐφραίνου!

20) 1) 46, Κυριακή.— Ἔφαλλα τὸ Πολυχρόνιον. Οἱ ἀρχὲς τῶν Ἀθηνῶν δὲν ἔλαβαν ἀκόμα γνῶσιν τοῦ τί γίνεται. Ἄστες νὰ κουρεύονται. Ἐγὼ εἶμαι ὕπατος τοῦ Γλύξμπουργκ ἐν Καλαμάτᾳ. Τὸ πολὺ - πολὺ νὰ γίνω ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως καὶ καὶ ταβερνῶν ἕνεκα ποὺ μ' ἀρέσει τὸ κρασί!

21) 1) 46.— Ὄχου! Δουλειὲς μὲ φοῦντες. Θύμωσε τὸ Σοφουλάκη. Ἔρχονται λέει ἀεροπλάνα, στρατός, στόλος, Χαθήκαμε. Διέταξα ὑποχώρηση.

22) 1) 46.— Ρέ, λαχτάρα ποῦπαθα! Γιατὶ δὲν μοῦ τὸλεγες ρὲ Σοφούλη; Δικοί μου ἄνθρωποι εἶναι αὐτοὶ ποδοτεῖλες. Ἀδερφοπιτοί μου, τσιράκια τῶν ταγμάτων — παρατρίχα νὰ μοῦ παραδοθοῦν!

23) 1) 46.—Εἶπα στὰ «παιδιὰ» νὰ γυρίσουν στὰ λιμέρια τους, ἴσως νὰ ἐεχαστῆ τὸ πράγμα. Ὁ Τσαλδάρης μὲ συγχάρηκε. Τὸ ἴδιο κι' ὁ Παπαντρέας. Θὰ χρόμουν στὴν Ἀθήνα, ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁ κ. Μαῦρος ἔκανε στρατοδικεῖα νὰ δικάσῃ τοὺς «στασιαστάς», θὰ παραμείνω, διότι εἶπαμε πὼς θὰ μὲ διορίσῃ πρόεδρο! Καὶ εἰς ἄλλα μὲ ὑγεῖαν».

Δ. ΜΑΓΓΑΝΑΣ ἡ ΓΛΥΞΜΠΟΥΡΙΔΗΣ (Δοσίλογος, Ἐθνικόφρων, λήσταρχος δεξιὰς παρατάξεως, ἐπικηρυχθεὶς ὑπὸ Μερκούρη τοῦ Σταματίου καὶ τρέχα γύρευε...)

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΡΟΚΥΡΗΞΗ

τοῦ λήσταρχου Μαγγανᾶ

ΚΑΛΑΜΑΤΑ (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Κατὰ τὶς μέρες τοῦ μοναρχικοῦ πρᾳξικοπήματος καὶ τὴν ὥρα ἀκριβῶς ποὺ ὁλόκληρη ἡ πόλη εἶχε μεταβληθεῖ σὲ σφαγεῖο ἀπὸ τοὺς ταραχοποιοὺς ποὺ ἀπεπειράθηκαν νὰ καταλάβουν τὶς ἀρχές, ὁμάς ἀπὸ 12 συμμαχικὰ ἀεροπλάνα, πέταξε προκυρήξεις. Ὁ κόσμος συγκινημένος ἔτρεξε νὰ τὶς διαβάσει. Παραθέτω κατωτέρω ὁπόδειγμα αὐτῶν:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
4ον ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΡΑ·Ι·Χ
Ο ΓΚΑΟΥΛΑ·Ι·ΤΕΡ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΚΤΟΡΑΤΟΥ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΧΕΡ ΜΑΓΓΑΝΑΣ ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ!!

1ον) Ὁλόκληρος ἡ περιοχὴ ἡ καθοριζομένη ἐν τῷ τίτλῳ μου, εὑρίσκεται ἀπὸ τῆς δης πρωϊνῆς τῆς σήμερον στὰ ἀγριω πὰ καὶ τριχωτὰ χέρια μου.

2ον) "Ὅλοι οἱ ἄρρενες δημοκρατικοὶ καλοῦνται νὰ ἐξέλθουν τῶν οἰκιῶν των καὶ νὰ παραδοθῶσι εἰς τοὺς ὑπ' ἐμὲ ἄνδρας. Ἡ Ἑλληνικὴ Χωροφυλακὴ καὶ τὰ ξένα στρατεύματα, καλοῦνται νὰ βοηθήσουν εἰς τὸ δυσχερὲς αὐτὸ ἔργον!

3ον) Γυναῖκες, ἀκούρευτες, ἀκούουσαι εἰς τὸ ὄνομα «Κουκουοῦδ», καλοῦνται τὴν 3ην μ.μ. νὰ παρουσιασθοῦν εἰς τὰς πλατείας τῶν χωριῶν των, ὅπου θὰ λειτουργοῦν ὑπαίθρια κουρεῖα. Αἱ μὴ παρουσιαζόμεναι θὰ βιάζονται αὐθωρεί.

4ον) Τόποι ξυλοφορτώματος ὁρίζονται ἡ μικρὴ πλατεῖα τῆς Καλαμάτας καὶ τὸ Δημαρχεῖον. Οἱ προσερχόμεναι νὰ ἀπαλλάσσονται τῶν ἐνδυμάτων τους, διὰ νὰ μᾶς ἀπαλλάσσουν περιττοῦ κόπου.

5ον) Ἐφ' ὅλου τοῦ πληθυσμοῦ θὰ ἐκτελέσωμεν τὰ 10% εἰς ἐξιδείξιν πατριωτισμοῦ. Οἱ βουλόμενοι νὰ ὑποβάλουν αἰτήσεις ἵνα καθορίσωσι τρόπον ἐκτελέσεως. Ἤτοι Μαχαίρωμα ἢ Παλούκωμα. Αὐτὸ γίνεται ἰδιαίτερως διὰ τώρα, διότι οἱ πυροβολισμοὶ ἀπαγορεύονται.

6ον) Ἀπαγορεύεται τὸ πτύειν. "Ὀστις φοραβῇ πτύων θὰ ἐκτελεῖται ἐπὶ τόπου. Συγχρόνως εἰς ἀντίποινα θὰ ἐκτελοῦνται 500 ἐαμοβουλγαροκομμουνισταί.

7ον) Ἡ παρουσα μου, διανεμηθῆτω,

ΟΙ ΧΙΤΕΣ ΜΠΗΚΑΝ ΣΤΗΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑ

ΟΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΕΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΑΝ ΜΕ... ΧΑΙΡΕΤΟΥΡΕΣ ΚΑΙ ΜΕ ΘΕΡΜΑ ΦΙΛΙΑ!

Οἱ Χίτες ἀποφάσισαν νὰ κάμουν μιὰ κροῦσι στὴν Καλαμάτα.

— Γιὰ νὰ ἰδοῦμε τί μποροῦμε νὰ κάμουμε; εἶπε ὁ Γρίβας.

Καὶ πῆρε στὸ τηλέφωνο τὸ λήσταρχο Μαγγανᾶ:

— Τί λές, συνάδελφε; τοῦ εἶπε. Μπορεῖς νὰ καταλάβῃς τὴν Καλαμάτα;

— Θὰ εἶναι στὴν πόλι Ἐγγλέζοι; ρώτησε ὁ Μαγγανᾶς.

— Ὄχι, μὴ φοβᾶσαι, τοῦ ἀπάντησε ὁ Γρίβας. Θὰ συνεννοηθῶ μαζί τους ν' ἀπομακρυνθοῦν.

— Τότε δὲν κάνω τίποτε!

— Γιατί;

— Ἀστειεύεσαι; Κι' ἂν ἀμυνθοῦν οἱ Δημοκρατικοί; Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι καὶ οἱ Ἐγγλέζοι, γιὰ νὰ εἴμαστε σίγουροι.

— Καλά. Θὰ φροντίσω νὰ εἶναι.

Ἀλλὰ κυττᾶξτε νὰ τὰ καταφέρετε μόνοι σας.

— Ἔννοια σου, Ἀρχηγέ.

— Ὁπλισμὸ ἔχετε καλόν;

— Περίφημον! Τοῦ τελευταίου ἀγγλικοῦ τύπου.

— Ὡραῖα! Ἐμπρὸς λοιπὸν μὲ τὶς εὐχὲς τὶς δικές μου, τοῦ Παπανδρέου, τοῦ Γονατᾶ καὶ τῶν ἄλλων.

Καὶ ὁ ἀρχιλήσταρχος συγκέντρωσε τοὺς Χίτες τῆς μισῆς Πελοποννήσου, γιὰ νὰ μπῇ σὲ μιὰ πόλι, ὅπου οἱ δημοκρατικοὶ πολίτες ἦσαν ἀνύποπτοι καὶ ἄοπλοι. Ἄρχισαν λοιπὸν τὴν ἐπίθεσι οἱ χίτικες ὀρδές, ὁπότε νάσου καὶ βγαίνει μπροστὰ ἡ δῆθεν κρατικὴ ἀστυνομία:

— Ἄλτ! Ποιοὶ εἶσαστε σεῖς;

— Συνάδελφοι εἴμαστε.

— Τί συνάδελφοι;

— Χίτες.

— Βρέ, καλῶς τους! Τί κάνετε, βρὲ παιδιά;

Χειραψίες, ἀγκαλιάσματα, φιλιά.

— Πῶς ἦταν τοῦτο καὶ σμίξαμε;!

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀπὸ τὴ χαρά τους ἄρχισαν νὰ πετοῦν στὸν ἀέρα. Καὶ ὁ Νομάρχης, ποὺ ἄκουσε αὐτοὺς τοὺς πυροβολισμούς, ἐτηλεγράφησε στὴν Ἀθήνα: «Τὰ κρατικὰ ὄργανα προέβαλαν.. ἀντίστασιν»!

— Λοιπόν, παιδιά, εἶπαν οἱ ἀστυνομικοὶ στοὺς Χίτες, τί ἤρθατε νὰ κάνετε στὴν Καλαμάτα;

— Νὰ ἐλευθερώσουμε τοὺς δικούς μας, ἀπάντησαν οἱ Χίτες, νὰ σφάξουμε καμπόσους Δημοκρατικοὺς καὶ νὰ πάρουμε καὶ καμπόσους ὁμήρους.

— Νὰ κάμετε ὅ,τι θέλετε. Εἶσαστε ἐλεύθεροι. Ζήτω ἡ... Ἐλευθερία!

Καὶ οἱ Χίτες ἔδρασαν βάσει τοῦ «προδιαγεγραμμένου σχεδίου», ποὺ κατάρτισαν ἐπὶ τόπου μαζὶ μὲ τὰ κρατικὰ ὄργανα!

ΑΠΟ ΤΑΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑΝΤΡΕ ΔΙΑ ΤΑ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΑ

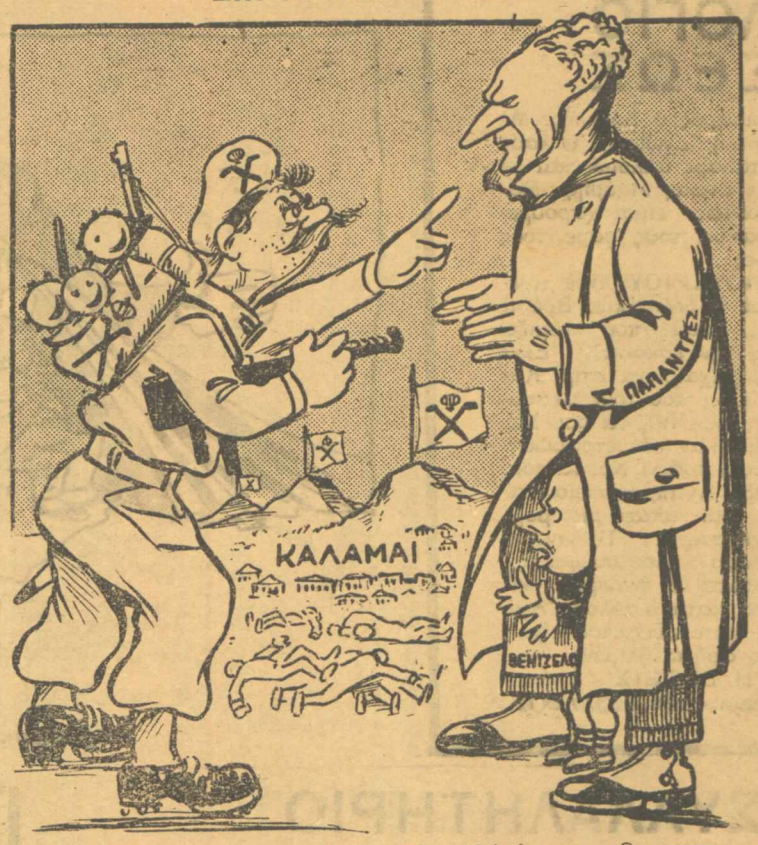

Ο ΧΙΤΗΣ.— Καὶ σὺ ρέ, ποὺ μᾶς ἐξώπλισες, μᾶς κατηγορᾶς γιὰ τὶς σφαγές;
ΠΑΠΑΝΤΡΕΣ.— Παρντὸν δὲ μὲ καταλάβατε. Σᾶς κατηγόρησα ποὺ δὲν τοὺς σφάξατε ὅλους κι' ἔμειναν ἀρκετοὶ γιὰ νὰ μᾶς ἐλέγχουνε...

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΠΗΡΕ ΜΕΤΡΑ

ΝΑ ΜΗ ΠΑΘΟΥΝ ΤΙΠΟΤΕ ΟΙ... ΧΙΤΕΣ!

Ἡ Κυβέρνησις, μόλις ἔμαθε τὸ κίνημα, ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ δραστήρια μέτρα. Ὁ κ. Μερκούρης ἐκάλεσε τὸν ἀρχηγὸ τῆς Χ καὶ τοῦ εἶπε:

— Διατάσσω ν' ἀφοπλιστῆτε.

— Μάλιστα! ἀπάντησε ὁ Γρίβας. Θ' ἀφοπλιστοῦμε ἀπὸ τὰ ὅπλα ποὺ ἔχουμε, γιατὶ εἶναι λίγο παληά, καὶ θὰ πάρουμε ὅλοι καινούργια.

— Ν' ἀφοπλιστῆτε ἀπὸ τὰ ὅπλα ποὺ ἔχετε σήμερα ἀπάνω σας, ἐτόνισε ὁ κ. ὑπουργός. Αὐτὸ μ' ἐνδιαφέρει ἐμένα. Τὸ ἂν θὰ πάρετε καινούργια, δὲν εἶναι τῆς δικῆς μου ἁρμοδιότητος.

— Μάλιστα, κύριε ὑπουργέ. Μείνετε ἥσυχος.

Ἔπειτα ὁ κ. Μερκούρης εἶπε στὸν Γρίβα:

— Θὰ σᾶς κλείσω τὰ γραφεῖα.

— Νὰ μᾶς τὰ κλείσετε, κύριε ὑπουργέ. Ἀλλὰ τὰ παιδιὰ πρέπει κάπου νὰ μαζεύωνται.

— Θὰ σᾶς παραχωρήσω προσωρινῶς τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα. Ἀλλὰ νὰ φροντίσετε νὰ τακτοποιηθῆτε σύντομα σὲ ἄλλα γραφεῖα.

— Μάλιστα, κύριε ὑπουργέ.

Τὸ βράδυ ἔγινε ὑπουργικὸ συμβούλιο γιὰ τὴν καταστολὴ τοῦ κινήματος στὴν Καλαμάτα.

— Ποιὸν νὰ στείλουμε νὰ τὸ καταστείλῃ; ρώτησε ὁ κ. Σοφούλης.

— Νὰ ρωτήσουμε τὸν ὑπαρχηγὸ τῆς Χ., ἀπάντησε κάποιος ὑπουργός.

Ρωτήσανε τὸν Βάλβη, ὁ ὁποῖος ἀπάντησε:

— Νὰ στείλετε τὸν συνταγματάρχη Παπαδόπουλο.

— Τὸν ἐγκρίνετε, κύριε Βάλβη;

— Τὸν ἐγκρίνω, διότι αὐτὸς ὠργάνωσε τὰ πρῶτα τάγματα ἀσφαλείας.

Ἀπεστάλη λοιπὸν ὁ Παπαδόπουλος μὲ στρατὸ νὰ... χτυπήσῃ τὸν Μαγγανᾶ!

Ἔφθασε ὁ ἡρωϊκὸς συνταγματάρχης στὴ Μεσσηνία καὶ ρώτησε:

— Κατὰ ποῦ πάει ὁ Μαγγανᾶς;

— Κατὰ κεῖ, πρὸς τὰ βουνά, τοῦ εἶπαν.

— Ὡραῖα! Ἐγὼ θὰ πάω πρὸς τὴν... ἀντίθετη διεύθυνσι: εἶπε ὁ Παπαδόπουλος καὶ τράβηξε πρὸς τὸν κάμπο.

Ἔπρεπε ὅμως νὰ τηλεγραφήσῃ τὶς ἐνέργειές του στὴν Κυβέρνησι.

Γι' αὐτὸ ἔστειλε ἕναν ὑπασπιστή του νὰ συναντήσῃ τὸν Μαγγανᾶ καὶ νὰ τοῦ δώσῃ αὐτὸ τὸ γράμμα ἐκ μέρους του:

«Γειά σου, λῆσταρχέ μου. Καλὰ τὰ κατάφερες. Τώρα φρόντισε νὰ διαλυθῇς, γιὰ νὰ τηλεγραφήσω στὴν Κυβέρνησι ὅτι σὲ... διέλυσα. Πάντα δικός σου».

Ὁ ὑπασπιστὴς συνάντησε τὸν Μαγγανᾶ καὶ ὁ Παπαδόπουλος τηλεγράφησε στὴν Ἀθήνα: «Εὑρίσκομαι εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς στασιαστάς». Ξέχασε νὰ γράψῃ εἰς.. ἀδελφικὴν ἐπαφήν, ἀλλὰ δὲν ἔχει σημασία. Κατὰ νεώτερες πληροφορίες ἀναμένεται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν νὰ συναντηθῇ ὁ κ. Παπαδόπουλος μὲ τὸν Μαγγανᾶ καὶ νὰ... φᾶνε μαζὶ ἕνα ψητὸ ἀρνί, ὁπότε τὸ ἐπεισόδιον θὰ θεωρηθῇ λῆξαν!

ΦΑΥΛΟΣ ΚΥΚΛΟΣ

Ἄγγλοι παρέδωσαν ὁπλισμὸν εἰς τὸν Παπανδρέα. Παπανδρέας εἰς τὸν Βούλγαρη. Βούλγαρης εἰς τὸν Γονατᾶ. Γονατᾶς εἰς τὸν ΣΑΝ. ΣΑΝ εἰς τὴν «Ἐθνοφυλακή». Ἐθνοφυλακὴ εἰς τὸν Μαγγανᾶ. Μαγγανᾶς εἰς Γρίβαν, Γρίβας εἰς Ἄγγλους καὶ ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται!

ΝΑ...

...ποὺ στηρίζονται!...

ΖΗΤΩ Η ΜΕΓΑΛΗ...ΑΓΓΛΙΑ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ «ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ»!

Ἡ Ἑλληνικὴ Δεξιά, «Ἐθνικόφρων» καὶ μή, μόλις πληροφορήθηκε ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ζήτησε στὸ Συμβούλιο τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν τὴν ἀπομάκρυνση τῶν Ἀγγλικῶν Στρατευμάτων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, κάθισε κι' ἔγραψε τὸ παρακάτω βαρυσήμαντον ὑπόμνημα:

«Ἐμεῖς!

Ἀπὸ τοῦ Κέντρου, ἕως τὴν ἄκραν δεξιάν, κι' ἀπὸ τοῦ Παπαδρέου ἕως τὴν Σοσιαλιστικὴν Βασιλείαν, ἀντιτιθέμεθα σὲ κάθε βιαίαν ἀπομάκρυνση τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων ἐκ τῆς Χώρας μας, διότι, αὐτὸ θὰ ἐσήμαινε κατάλυσιν καὶ τοῦ τελευταίου ἴχνους τῆς Ἐθνικῆς μας ἀνεξαρτησίας! Τοὺς Ἄγγλους ἐμεῖς τοὺς παρακαλέσαμε νὰ παραμείνουν ἐνταῦθα. Εἶναι τὸ σπίτι τους. Τὸ μαγαζί τους. Τὸ καφενεδάκι τους. Ἡ ταβέρνα τους. Τὸ... ἀποχωρητήριό τους. Οἱ «Ἐθνικόφρονες» ἡγέτες, εἰς αὐτοὺς ὀφείλουν τὰ πάντα. Ἐπρόδωσαν καὶ ἀνακηρύχθηκαν ἥρωες! Πολέμησαν τοὺς Βρεταννούς, καὶ οἱ Βρεταννοὶ τοὺς ἐνέταξαν στὸν Ἐθνικόν μας στρατόν. Ἐχρηματίστηκαν ἀπὸ τὴν Γκεσταπὸ καὶ οἱ Τόρρηδες τοὺς ἀποζημίωσαν μὲ χρυσᾶς λίρας στερλίνας διὰ τὸν κόπον τους.

Τέλος, ἐμεῖς, οἱ «Ἐθνικόφρονες», ὡς γνωστόν, θέλομεν μεγάλην Ἑλλάδα: Νάχῃ τὴν Κυρηναϊκή, τὰς Ἰνδίας, τὴν Σαχάρα καὶ τὸν Ἀτλαντικὸν ὠκεανόν. Ἡ Ἀγγλία ὅλ' αὐτὰ προσφέρεται νὰ μᾶς τὰ δώσει ἂν κάνουμε «τουμπεκὶ» γιὰ τὴν Κύπρο καὶ τὰ Δωδεκάνησα.

Τουμπεκὶ λοιπὸν «Ἐθνικόφρονες» καὶ μάλιστα ψιλοκομμένο. Ζήτω ἡ Μεγάλη Ἀγγλία. Κάτω οἱ Σλαῦοι ποὺ θέλουν τὴν ἀνεξαρτησία μας!»

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΝΤΕ ΓΚΩΛ

Οἱ μόνοι... γάλοι ποὺ τοῦ ἔμειναν πιστοί.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Η ΑΓΓΛΙΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΤΑΙ... ΤΟΥΣ ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ

ΔΑΚΡΥΑ, ΑΓΚΑΛΙΕΣ ΚΑΙ ΣΤΕΝΑΓΜΟΙ

ΛΟΝΔΙΝΟ, (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).— Τὶ νὰ σᾶς πῶ τὶ ἔγινε στὸ Συμβούλιο τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν!

Ντροπῆς πράγματα!

Οἱ Ρῶσοι ρώτησαν τοὺς Ἄγγλους:

—Γιατὶ ἐξακολουθεῖτε νὰ μένετε στὴν Ἑλλάδα;

Τὶ σκληρόκαρδοι ποὺ εἶναι αὐτοὶ οἱ Ρῶσοι!

Ὁ κ. Μπέβιν, ὁ καϋμένος! Μόλις ἄκουσε τὴν ἐρώτησι, ξεροκατάπιε. Ἔβηξε τρεῖς φορές. Ἔσιαξε τὰ γυαλιά του. Κι' ἔπειτα εἶπε:

—Μένομεν, διότι οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους μένομεν, μᾶς ἐπιβάλλουν νὰ μένωμεν...

Ἵδρωσε ὅσο νὰ τὸ πῇ. Κι' ἔβγαλε τὸ μαντῆλι του νὰ σκουπιστεῖ.

—Συγγνώμην, κύριε συνάδελφε, τοῦ εἶπε ὁ Ρῶσος. Αὐτοὺς τοὺς λόγους θέλουμε νὰ μάθουμε.

Ὁ κ. Μπέβιν ἐστριφογύρισε στὸ κάθισμά του. Ξανάβηξε πέντε φορές. Ἔσιαζε τὶ γραβάτα του καὶ εἶπε:

—Οἱ λόγοι εἶναι ὅτι ἔχομεν ὡρισμένους λόγους...

Δὲν μποροῦσε νὰ συνεχίσῃ. Ἀλλ' ἔξαφνα τοῦ ἦρθε μιὰ ἰδέα:

—Ἄ, ναί! Νὰ σᾶς πῶ γιατὶ μένομεν. Διὰ νὰ προστατεύωμεν τὶς συγκοινωνίες τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων, ποὺ κατέχουν νικημένες χῶρες.

—Συγγνώμην, συνάδελφε, ἀπάντησε ὁ Ρῶσος. Ἀλλὰ τέτοιες συγκοινωνίες δὲν περνοῦν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Τότε ὁ κ. Μπέβιν δὲν μποροῦσε νὰ κρυφτεῖ πλέον. Σηκώθηκε ὄρθιος, ἐπῆρε στάσιν ἐρωτευμένου νεανίου, καὶ εἶπε:

—Εἶσθε πολὺ σκληροὶ νὰ μᾶς ζητᾶτε νὰ σᾶς ἀποκαλύψωμεν τὰ μυστικὰ τῆς καρδιᾶς μας. Ἄχ, ναί! Πολὺ σκληροί, διότι αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν λέγονται δημοσίᾳ. Ἀλλ' ἀφοῦ ἐπιμένετε, θὰ σᾶς τὰ ποῦμε. Ἄχ, τὶ μοῦ κάνετε! Λοιπὸν ναί! Μένομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι... ἀγαποῦμε τρελὰ τοὺς Ἕλληνες!

Μόλις εἶπε αὐτὴ τὴ φράσι, ἔγινε κατακόκκινος ἀπὸ ντροπή. Ἐκείνη τὴ στιγμή, ὅπως εἶχαν ἀπὸ πρὶν συνεννοηθεῖ, μπῆκε στὴν αἴθουσα ὁ κ. Σοφιανόπουλος, κρατῶντας ἕνα ὠχρὸ τριαντάφυλλο καὶ πνιγμένος στὰ δάκρυα.

—Ντάρλιγκ! εἶπε στὸν κ. Μπέβιν κι' ἔπεσε στὴν ἀγκαλιά του. Ἂν μᾶς ἐγκαταλείψετε, θὰ πεθάνουμε. Τὶ νὰ τὴν κάμουμε τὴ ζωὴ χωρὶς ἐσᾶς, ὅταν δὲν θὰ εἴμαστε πλέον ὑπουργοί; Μάϊν ντήαρ, ἀϊλοὺβιου!

Ὁ κ. Μπέβιν τὸν ἔσφιξε στὴν ἀγκαλιά του καὶ εἶπε στοὺς ἄλλους ἀντιπροσώπους:

—Βλέπετε τὶ ἔρως μᾶς συνδέει;

Οἱ ἀντιπρόσωποι δὲν μπόρεσαν νὰ κρατήσουν τὰ δάκρυα. Ἄχ, τὶ ἦταν τοῦτο!...

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ